

3. Kolmas väide, et on jäetud hindamata asjakohased faktid ja jäetud vastu võtmata see ainuvõimalik otsus, millel oleks piisavalt veenev faktiline alus.
4. Neljas väide, et EKP on mõistet „oluline osalus“ valesti tõlgendanud ja kohaldanud, sest ta arvutas ja omistas valesti hääleõigusi ja aktsiakapitali ning hindas valesti nendega seotud asjaolusid.
5. Viies väide, et EKP on valesti tõlgendanud ja kohaldanud hindamiskriteeriume, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL⁽¹⁾ artikli 23 lõigetes 1 ja 2 ning seda Saksamaa õigusse ülevõtva krediitiasutuste seaduse (Kreditwesengesetz) § 2c lõike 1b esimeses lauses.
6. Kuues väide, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, eelkõige hageja õigusi perekonnaelu austamisele ja õigusele abielluda ja luua perekond (artiklid 7, 9 ja 33), diskrimineerimiskeeldu (artikkel 21), süütuse presumptsiooni (artikkel 48) ning õigust omandile (artikkel 17).
7. Seitsmes väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet.

(¹) Euroopa Keskpanga 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 468/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Keskpanga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (ühtse järelevalvemehhanismi raammäärus) (ELT 2014, L 141, lk 1).

(²) Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, lk 63).

(³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT 2013, L 176, lk 338).

7. juulil 2023 esitatud hagi – Mincu Pătrașcu Brâncuși versus Euroopa Prokuratuur

(Kohtuasi T-385/23)

(2023/C 321/60)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Pooled

Hageja: Constantin Mincu Pătrașcu Brâncuși (Bukarest, Rumeenia) (esindaja: advokaat A. Sandru)

Kostja: Euroopa Prokuratuur

Nõuded

Hageja:

- palub Üldkohtul tühistada Euroopa Prokuratuuri alalise koja 8. detsembri 2022. aasta otsus asjas nr I.130/2021, millega Euroopa Prokuratuur otsustas kohtusse saata asja, milles hageja on süüdistatav, kuna alaline koda ei koosne Euroopa Liidu õigusega nõutavast minimaalsest arvust Euroopa prokuröridest, mis on vastuolus nõukogu 12. oktoobri 2017. aasta määruse (EL) 2017/1939 artikli 10 lõikes 1 sisalduvate alaliste kodade koosseisu käsitlevate normidega;
- viitab sellele, et Euroopa Prokuratuuri kodukord on õigusvastane, kuna see on vastuolus määruse 2017/1939 artikliga 10, ning sellele, et mõned Euroopa Prokuratuuri kodukorra sätted on õigusvastased, kuna need on vastuolus ELTLi ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmisega on rikutud määruse 2017/1939 artikli 10 lõiget 1.

Sisuliselt tehti alalise koja otsus rikkudes nõukogu 12. oktoobri 2017. aasta määruse (EL) 2017/1939, millega rakendatakse tõhustatud koostööd Euroopa Prokuratuuri asutamisel, artiklit 10, mis näeb ette, et lisaks eesistujale on alalises kojast veel kaks alalist liiget.

2. Teine väide, et Euroopa Prokuratuuri kodukord on õigusvastane.

Kuna Euroopa Prokuratuur leiab, et piisab sellest, kui alaline koda järgis vaidlustatud otsust tehes Euroopa Prokuratuuri sisekorra artikli 23 lõiget 5, siis esitab hageja sellele ELTL artikli 277 alusel vastuväite, et see säte on vastuolus määruse 2017/1939 artikli 10 lõikega 1, mis ei näe ette ühtegi erandit.

13. juulil 2023 esitatud hagi – Teva versus komisjon

(Kohtuasi T-393/23)

(2023/C 321/61)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Teva GmbH (Ulm, Saksamaa) (esindajad: advokaadid Z. West, S. Love ja G. Morgan)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada tühistamishagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada vaidlustatud 2. mai 2023. aasta otsus (avaldatud 3. mail 2023), millega muudetakse otsusega C(2014)601 (final) inimtervishoiu kasutatavale ravimile Tecfidera – dimetüülfumaraat antud müügiluba, ning kõik hilisemad otsused asjaomast otsust põlistavas ja/või asendavas osas, seal hulgas kõik regulatiivsed järelmeetmed hagejat puudutavas osas;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite, et Euroopa Komisjon ei järginud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 726/2004⁽¹⁾ artikli 14 lõikes 11 ette nähtud müügikaitseaja pikendamiseks kehtestatud tähtaega:

- müügikaitseaga võib pikendada 11 aastaks üksnes juhul, kui luba uue ravinäidustuse jaoks on saadud esimese kaheksa aasta jooksul pärast müügiloa andmist;
- Biogen pidi saama loa uue näidustuse jaoks esimese kaheksa aasta jooksul pärast Tecfidera müügiloa andmist;
- Tecfidera müügiluba anti 30. jaanuaril 2014 ja see hakkas kehtima 3. veebruaril 2014. Komisjon aga tegi otsuse uue ravinäidustuse jaoks loa andmiseks alles 13. mail 2022 (rohkem kui kolm kuud pärast esimese kaheksa aasta möödumist);